

Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
P. MENGOZZI
представено на 21 май 2014 година¹

Дело C-575/12

AS Air Baltic Corporation
срещу
Valsts robežsardze

(Преюдициално запитване, отправено от Administratīvā argabaltiesa (Латвия))

„Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Контрол по границите, убежище и имиграция — Регламент (ЕО) № 562/2006 — Член 5, параграф 1 — Преминаване на границата — Изискване за притежаване на валидна виза във валиден документ за задгранично пътуване — Регламент (ЕО) № 810/2009 — Последници за валидността на визата от това, че документът за задгранично пътуване, в който същата е била положена, е обявен за невалиден“

1. Може ли да се разреши на гражданин на трета държава, който трябва да притежава виза, да влезе на територията на Европейския съюз, когато той представя на външната граница валидна виза, поставена в невалиден документ за задгранично пътуване, и валиден документ за задгранично пътуване, в който обаче няма виза? Това е същината на настоящото преюдициално запитване.

I – Правна уредба

A – Правото на Съюза

1. Кодексът на шенгенските граници

2. Съгласно член 1 от Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници)² този регламент има за цел да установи „правила за граничния контрол на лица, които пресичат външните граници на държавите — членки на Европейския съюз“.

¹ — Език на оригиналния текст: френски.

² — ОВ L 105, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 8, стр. 5 и поправка в ОВ L 275, 2010 г., стр. 11.

3. В член 5, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници са изброени условията за влизане на граждани на трети страни, както следва:

„За престой, който не надвишава три месеца за период от шест месеца, условията за влизане на граждани на трети страни са следните:

- a) да притежават [един или няколко] валидни пътни документ[а] [...], които дават право за преминаване на границата;
- б) да притежават валидна виза, ако такава се изисква [...]

[...]“.

4. Съгласно член 5, параграф 4, буква б) от Кодекса на шенгенските граници:

„[ч]рез дерогация от параграф 1:

[...]

- б) на граждани на трети страни, които отговарят на условията, посочени в параграф 1, с изключение на упоменатото в буква б) и които се представят на границата, може да бъде разрешено влизане на териториите на държавите членки, ако на границата им бъде издадена виза [...].

[...]

В случай че не е възможно да се [положи] виза [в] даден документ, визата по изключение се поставя на отделна страница, вмъкната в документа. [...]“.

5. Член 7, параграф 3 от Кодекса на шенгенските граници гласи следното:

„При влизане и излизане гражданите на трети страни подлежат на цялостни проверки.

- a) обстоятната проверка при влизане включва проверка на условията за влизане, постановени в член 5, параграф 1 и при необходимост на документите, които [разрешават] пребиваване и [упражняване] на професионална дейност. Това включва подробна проверка, обхващаща следните аспекти:
 - i) проверка дали гражданинът на трета страна притежава документ, който е валиден за преминаване на границата и който не е с изтекъл срок на валидност, и дали документът е придружен, [когато] е необходимо, от съответната виза или разрешение за пребиваване;
 - ii) задълбочена проверка на пътните документи за знаци за фалшификация или преправяне;
 - iii) проверка на печатите за влизане и излизане върху пътните документи на съответния гражданин на трета страна с цел проверка чрез сравняване на датите на влизане и излизане дали лицето не е надвишило максималния срок на разрешен престой на територията на държавите членки;

[...]“.

6. Съгласно член 10, параграф 1, буква б) от Кодекса на шенгенските граници „[п]ътните документи на граждани на трети страни редовно се подпечатват при влизане и излизане. По-специално печат при влизане и излизане се поставя на [...] документите, които позволяват на гражданите на трети страни, на които е издадена виза на границата на държава членка, да преминат границата“.

7. В член 13, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници се посочва, че „[н]а гражданин на трета страна, който не отговаря на условията за влизане, постановени в член 5, параграф 1, [...] се отказва влизане на териториите на държавите членки“.

2. Визовият кодекс

8. Съгласно член 1, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс)³ този регламент определя „условията и реда за издаване на визи за транзитно преминаване или за планиран престой на територията на държави членки с продължителност, която не превишава три месеца в рамките на всеки шестмесечен период“.

9. Член 12 от Визовия кодекс, който се отнася до документа за задгранично пътуване, има следното съдържание:

„Кандидатът представя валиден документ за задгранично пътуване, който отговаря на следните условия:

- а) срокът на валидност изтича най-малко три месеца след планираната дата на отпътуване от територията на държавите членки или, в случай на многократни посещения, след последната планирана дата на отпътуване от територията на държавите членки. [...]
- б) съдържа най-малко две празни страници;
- в) е издаден в рамките на предходните десет години“.

10. В член 21, параграф 3 от Визовия кодекс се уточнява, че „[к]огато проверява дали кандидатът отговаря на условията за влизане, консулството проверява дали [...] документ[ът] за задгранично пътуване не е неистински, подправен или преправен [...]“.

11. Член 34 от Визовия кодекс гласи следното:

„1. Виза се анулира, когато стане очевидно, че към момента на нейното издаване условията за това не са били спазени [...]. По правило визата се анулира от компетентните органи на държавата членка, която я е издала. Визата може да бъде анулирана и от компетентните органи на друга държава членка, като в такъв случай органите на държавата членка, издали визата, се уведомяват за това анулиране.

2. Виза се отменя, когато стане очевидно, че условията за нейното издаване вече не са спазени. Поначало виза се отменя от компетентните органи на държавата членка, която я е издала. Виза може да бъде отменена от компетентните органи на друга държава членка, като в такъв случай органите на държавата членка, издали визата, се уведомяват за тази отмяна.

[...]

3 — ОВ L 243, стр. 1.

5. Когато се анулира или отмени визата, върху нея се поставя печат „АНУЛИРАНА“ или „ОТМЕНЕНА“ [...]
6. Кандидатът се уведомява за решението за анулиране или отмяна на визата и за причините, на които се основава то, посредством стандартния формуляр, съдържащ се в приложение VI.
7. Титулярят на виза, която е била анулирана или отменена [...], има право на обжалване [...]“.

Б – Латвийското право

12. Член 4, параграф 1, точки 1 и 2 от Закона за имиграцията (Imigrācijas likums) гласи следното:

„(1) . Чужденец има право да влезе и пребивава в Република Латвия, ако притежава едновременно:

- 1) валиден документ за задгранично пътуване [...]
- 2) валидна виза във валиден документ за задгранично пътуване [...]“⁴.

13. Член 21, параграф 1 от Закона за имиграцията задължава превозвача да се увери, че чужденецът, когото превозва, притежава необходимите документи за влизане на територията на Република Латвия. Неизпълнението на това задължение се наказва по административен ред с глоба или имуществена санкция.

II – Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

14. С полет между Москва (Русия) и Рига (Латвия), извършен на 8 октомври 2010 г., авиокомпания AS Air Baltic Corporation (наричана по-нататък „Air Baltic Corporation“) превозва индийски гражданин, който при граничната проверка при пристигане представя валиден индийски паспорт, в който не е положена шенгенска виза, както и обявен за невалиден индийски паспорт с многократна шенгенска виза вид „С“, издадена от Италия и валидна от 25 май 2009 г. до 25 май 2014 г. Обявеният за невалиден паспорт съдържа следната забележка: „Паспорт, обявен за невалиден. Валидните визи в паспорта не са анулирани“.

15. Латвийските органи, на които е възложена проверката дали гражданите на трети държави отговарят на условията за влизане на територията на Съюза, не разрешават на индийския гражданин да влезе в страната, поради това че не притежавал валидна виза, поставена във валиден документ за задгранично пътуване.

16. Освен това латвийската гранична служба счита, че авиокомпанията е нарушила националната имиграционна уредба, като е превозила до Латвия пътник без необходимите документи за влизане на латвийска територия. Поради това с решение от 14 октомври 2010 г. налага на посочената авиокомпания имуществена санкция в размер на 2000 латвийски лата (LVL).

17. Air Baltic Corporation подава жалба до началника на националната гранична служба, който с решение от 9 декември 2010 г. потвърждава наложената санкция. Тогава Air Baltic Corporation подава жалба по съдебен ред, която е отхвърлена на 12 август 2011 г.

4 — Тази разпоредба следва да се разбира в смисъл, че за да му бъде разрешено да влезе в страната, гражданинът на трета държава, от когото се изисква да притежава виза, трябва да представи валиден документ за задгранично пътуване, в който е поставена валидна виза.

18. Впоследствие Air Baltic Corporation подава въззивна жалба пред Administratīvā apgabaltiesa [апелативен административен съд] (Латвия) и иска отмяна на решението за налагане на въпросната имуществена санкция.

19. Според запитващата юрисдикция обаче, макар латвийският закон действително да изисква на границата да се представя валидна виза, положена във валиден документ за задгранично пътуване, от правото на Съюза не ставало ясно дали при преминаване на външна граница на Съюза същото задължава гражданина на трета държава, който трябва да притежава виза⁵, да разполага с валидна виза, поставена в също така валиден документ за задгранично пътуване, нито дали обявяването на документа за задгранично пътуване, в който е положена визата, за невалиден се отразява на нейната валидност. Следователно запитващата юрисдикция се пита дали индийският гражданин действително може да се счита от граничната служба за лице, което не притежава необходимите за преминаването на граници документи за задгранично пътуване. Накрая, тя отбелязва, така както и страните в производството пред нея, че административните органи на държавите членки прилагат различни практики в случаите, когато граждани на трети страни представят на външните граници валидна виза в невалиден документ за задгранично пътуване, и отделен валиден документ за задгранично пътуване, в който няма виза.

20. Тъй като среща затруднение при тълкуването на правото на Съюза, Administratīvā apgabaltiesa решава да спре производството и с акт за преюдициално запитване, постъпил в секретариата на Съда на 7 декември 2012 г., да сезира Съда на основание член 267 ДФЕС, като отпрати следните три преюдициални въпроса:

- „1) Следва ли член 5 от [Кодекса на шенгенските граници] да се тълкува в смисъл, че наличието на валидна виза във валиден документ за задгранично пътуване е задължително предварително условие за влизането на гражданите на трети страни?
- 2) Съгласно разпоредбите на [Визовия кодекс] обявяването за невалиден на документа за задгранично пътуване, в който е положен визовият стикер, води ли и до невалидност на издадената виза?
- 3) Съвместими ли са с разпоредбите на [Кодекса на шенгенските граници] и на [Визовия кодекс] национални разпоредби, които налагат като задължително предварително условие за влизането на гражданите на трети страни наличието на валидна виза във валиден документ за задгранично пътуване?“.

III – Производството пред Съда

21. Air Baltic Corporation, латвийското, италианското и финландското правителство, Конфедерация Швейцария⁶ и Европейската комисия представят писмени становища пред Съда.

22. В проведеното на 19 март 2014 г. съдебно заседание Air Baltic Corporation, латвийското и финландското правителство и Комисията излагат устно становищата си.

5 — Вж. Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета от 15 март 2001 година за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки, както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване (ОВ L 81, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 97 и поправка в ОВ L 194, 2011 г., стр. 39), и изменящите го актове.

6 — Съгласно член 8, параграф 2 от Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, приложението и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 53, 2008 г., стр. 52).

IV – Правен анализ

23. Ако невалидността на документа за задгранично пътуване, в който е положена визата, засяга валидността на самата виза, не би възникнал въпросът дали на гражданин на трета държава може да се разреши да влезе на територията на Съюза, при положение че притежава невалиден документ за задгранично пътуване, в който е положена визата, и валиден документ за задгранично пътуване.

24. Смятам да разгледам поставените от запитващата юрисдикция въпроси в малко по-различен ред, като започна с анализа на втория въпрос. След това ще разгледам въпроса дали Кодексът на шенгенските граници изисква в момента на преминаване на външна граница на Съюза валидната виза да се съдържа във валиден документ за задгранично пътуване. Накрая, и при отрицателен отговор, трябва да установя дали в контекста на Кодекса на шенгенските граници и на Визовия кодекс държавите членки могат да налагат условие за влизане, което е допълнително спрямо предвидените в посочените кодекси.

A – По евентуалните последици за валидността на визата от това, че документът за задгранично пътуване, в който същата е била положена, вече не е валиден

25. В самото начало ще отбележа, че член 34 от Визовия кодекс урежда условията, при които визата се анулира или отменя. Така визата се анулира, когато се установи, че към момента на издаването ѝ условията за това не са били изпълнени⁷, а се отменя, когато се установи, че условията за издаването ѝ вече не са изпълнени⁸.

26. И в двата случая във Визовия кодекс се уточнява, че право да анулират или отменят визата имат компетентните органи, които са я издали, както и компетентните органи на друга държава членка⁹. Следователно по валидността на визата могат да се произнасят единствено органите на държавите членки.

27. За отмяната или анулирането се прави отбелязване върху самата виза¹⁰. Решението за анулиране или отмяна на визата заедно с неговите мотиви трябва да бъде съобщено на титуляря на визата чрез връчване на единен формуляр по образец¹¹.

28. Както става ясно от този формуляр, обстоятелството, че документът за задгранично пътуване, представен при подаване на заявлението за издаване на виза, вече не е валиден, не е сред основанията за анулиране или отмяна на визата. Както е видно от формуляра, единственото основание, което се отнася пряко до документа за задгранично пътуване, е свързано с това дали представеният документ за задгранично пътуване е „неистински, подправен или преправен“.

29. Тъй като е безспорно, че към момента, в който подава заявлението за издаване на виза, въпросният индийски гражданин отговаря на условията за нейното издаване, въпросът е дали невалидността на паспорта, в който е визата, е могла да доведе до отмяната на посочената виза.

7 — Член 34, параграф 1 от Визовия кодекс. Вж. също точка 2, част А от приложение V към Кодекса на шенгенските граници.

8 — Член 34, параграф 2 от Визовия кодекс.

9 — Относно хипотезата, при която компетентните органи на друга държава членка, различна от държавата членка, която е издала визата, могат да анулират същата, вж. решение Vo (C-83/12 PPU, EU:C:2012:202, т. 39). Когато органите на друга държава членка, различна от държавата членка, която е издала визата, я анулират или отменят, тези органи са длъжни да уведомят за това органите на държавата членка, която е издала визата (вж. член 34, параграфи 1 и 2 in fine от Визовия кодекс).

10 — Член 34, параграф 5 от Визовия кодекс.

11 — Член 34, параграф 6 от Визовия кодекс и приложение VI към него.

30. Несъмнено към момента на подаване на заявлението за издаване на виза съответното лице е длъжно да представи валиден документ за задгранично пътуване. Все пак от член 34 от Визовия кодекс, тълкуван във връзка с приложение VI към този кодекс, следва, че невалидността на този документ, настъпила след като визата е била издадена, не може да постави под съмнение факта, че условията за издаване на визата са изпълнени, най-малкото когато посоченото лице може да представи нов валиден документ за задгранично пътуване.

31. Трябва да се подчертае също така, че Визовият кодекс гарантира право на обжалване на лицата, чиято виза е била отменена. Жалбата се подава срещу държавата членка, взела решението за отмяната, и на посочените лица се дава информация относно съществуващите способности за правна защита. Накрая, за отмяната трябва да се подаде сигнал и информацията да се въведе във Визовата информационна система (ВИС)¹². Това право на информация и на обжалване не би било гарантирано, ако валидността на шенгенската виза зависи от решение на органите на трета държава.

32. Така в основата на установения с Визовия кодекс правен режим на анулиране и отмяна стои правилото, че органите на държавите членки са тези, които вземат решение за анулиране или отмяна на визите. В този смисъл е налице известна огледалност, тъй като същите органи ги и издават¹³.

33. Всъщност издадената виза има действие по отношение на всички държави членки. Важно е компетентността във връзка с издаването или с отказа да се издаде виза да не бъде заобикаляна с решения, взети от органите на трети държави. С други думи, принципът на взаимно признаване трябва да има предимство, докато граничните власти на Съюза евентуално установят, че в положението на съответния гражданин на трета държава е настъпила значителна промяна, която дава основание за съмнение в преценката, направена от издалия визата орган.

34. Следователно не споделям становището, изложено от латвийското правителство в съдебното заседание, че след като паспортът, в който е била положена визата, е станал невалиден, този паспорт в своята цялост — т.е. включително шенгенската виза в него — представлявал само лист хартия.

35. С оглед на всички изложени по-горе съображения следва да се констатира, че решение, с което се установява невалидност на шенгенска виза, може да се приеме само при описаните в член 34 от Визовия кодекс условия и при всички случаи е от компетентността единствено на органите на държавите членки. В този смисъл обстоятелството, че документът за задгранично пътуване, в който е положена шенгенската виза, вече не е валиден, само по себе си не се отразява на валидността на самата виза, както впрочем са признали органите, издали съответния паспорт, вписвайки забележка, че макар паспортът да е обявен за невалиден, валидните визи в него не са анулирани.

¹² — Член 34, параграфи 6—8 от Визовия кодекс.

¹³ — В този смисъл би могло да се приеме, че жалбоподателят в главното производство не е можел единствено въз основа на невалидността на представения паспорт да предвиди решението на граничните власти на Съюза във връзка с визата и освен това не е можел още при качването на борда на самолета в Москва да откаже достъп на съответния пътник, доколкото, първо, в паспорта изрично е било посочено, че положените в него визи продължават да са валидни, и второ, във всички случаи Визовият кодекс оправомощава компетентните органи на държавите членки да отменят визата. Ако авиокомпанията бе действала по различен начин, ако тя бе счела визата за невалидна единствено поради невалидността на паспорта, и вследствие на това бе отказала да качи на борда на самолета в Москва съответното лице, то предвидените в член 34 от Визовия кодекс гаранции биха били лишени от полезното си действие.

Б – По *твърдяното* наличие на изискване за представяне на валидна виза във валиден документ за задгранично пътуване

36. Доколкото на индийския гражданин не може да се откаже влизане на територията на Съюза само поради това, че паспортът с шенгенската виза е бил обявен за невалиден, тъй като невалидността на паспорта сама по себе си не се отразява на нейната валидност, остава да се определи дали Кодексът на шенгенските граници поставя като условие за влизане притежаването на валидна виза във валиден документ за задгранично пътуване.

37. За тази цел първо ще докажа, че поради езиковите различия граматическото тълкуване е недостатъчно и е необходимо да се направи систематически анализ. След това ще проверя дали телеологичното тълкуване потвърждава изводите от този анализ преди да направя някои заключителни бележки.

1. Недостатъчност на граматическото тълкуване и езикови различия

38. Член 5, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници изброява изискванията, на които трябва да отговарят гражданите на трети държави, за да им бъде разрешено да влязат на територията на Съюза. В него са посочени пет кумулативни условия. Буква а) изисква от гражданина на трета държава да „притежава [един или няколко] валидни пътни документ[а] [...], които дават право за преминаване на границата“, а в буква б) се посочва, че този гражданин трябва да „притежава валидна виза“, когато такава се изисква.

39. Още от стриктното граматическо тълкуване на този член 5, параграф 1 става ясно, от една страна, че условието да се притежава валиден документ за задгранично пътуване е отделно от това да се притежава виза, а от друга страна, че законодателят не дава никакви уточнения относно условията за „физическото“ представяне на тези два документа.

40. Същевременно в светлината на онова, което отбелязва финландското правителство, смятам, че макар и да не съдържа изрично изискване при преминаването на външна граница на Съюза да се представя валидна виза, поставена във валиден документ за задгранично пътуване, член 5, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници не може, предвид системата, в която се вписва, да се разглежда отделно. Поради това член 5, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници трябва да се тълкува не само във връзка с другите разпоредби на същия кодекс, но и във връзка с релевантните разпоредби на Визовия кодекс, с който Кодексът на шенгенските граници се намира в тясно съотношение¹⁴.

41. Ето защо предлагам граматическият анализ да се допълни, както е обичайно, със систематически и телеологически анализ. Това е още по-необходимо предвид факта че заинтересованите страни, встъпили в настоящото производство, се позовават на член 7, параграф 3, буква а), подточка i) от Кодекса на шенгенските граници при обсъждането на въпроса дали валидна виза по смисъла на член 5, параграф 1 от посочения кодекс, както и по смисъла на Визовия кодекс, е тази, която се съдържа във валиден документ за задгранично тълкуване. Според финландското правителство от член 7, параграф 3, буква а), подточка i) от Кодекса на шенгенските граници, съгласно който документът за задгранично пътуване е „придружен“ от валидна виза, следвало, че на границата може да се представи само един валиден документ за задгранично пътуване с положената в него виза.

¹⁴ — Вж. например член 21, параграф 1 от Визовия кодекс.

42. В тази връзка жалбоподателят в главното производство отбелязва, че докато в латвийския текст на член 7, параграф 3, буква а), подточка i) от Кодекса на шенгенските граници изрично се посочва, че визата трябва да е във валидния документ за задгранично пътуване, това не е така в текстовете на другите езици. Текстът на въпросната разпоредба на датски, английски, френски и шведски език се ограничава с изискването документът за задгранично пътуване да е „придружен“ от съответната виза, което не означава задължително физическо поставяне на визата във валидния документ за задгранично пътуване.

43. Макар поставеният въпрос да се отнася до тълкуването на член 5 от Кодекса на шенгенските граници, във връзка с който не се посочват различия в текстовете на отделните езици, трябва да се признае, че член 7 от същия кодекс представлява основна разпоредба за общия режим на контрол по външните граници на Съюза и може да бъде полезен при тълкуването на посочения член 5.

44. В това отношение следва да се припомни, че необходимостта от еднакво прилагане и от еднакво тълкуване на акт на Съюза изключва възможността той да се разглежда отделно в текста му на един език, а напротив, изисква да се тълкува в зависимост както от действителната воля на неговия автор, така и от преследваната от този автор цел в светлината по-специално на текстовете на всички официални езици¹⁵. Не може формулировката, използвана в текста на разпоредба на един от езиците, да служи като единствена основа за тълкуването на разпоредбата или в това отношение да ѝ се отдава предимство пред текстовете на останалите езици, тъй като подобен подход би бил несъвместим с изискването за еднакво прилагане на правото на Съюза¹⁶.

45. Както необходимостта да се потвърди първият извод, направен въз основа на граматическото тълкуване на член 5, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници, така и необходимостта да се преодолеят трудностите при тълкуването, свързани с текстовете на различните езици на член 7, параграф 3, буква а), подточка i) от посочения кодекс, налагат да се пристъпи и към систематически и телеологически анализ.

2. Систематически анализ

46. Тъй като издаването на визата предхожда граничния контрол по външните граници на Съюза, ще започна с анализа на Визовия кодекс.

47. Така по същество гражданинът на трета държава трябва да подаде заявление за издаване на виза в компетентната консулска служба в срок от три месеца преди началото на пътуването¹⁷. По-специално той трябва да представи заявление по единен образец¹⁸ и документ за задгранично пътуване¹⁹, чийто срок на валидност трябва да изтича най-малко три месеца след последната планирана дата на отпътуване от територията на държавите членки²⁰ и който трябва да съдържа най-малко две празни страници, както и да е бил издаден в рамките на предходните десет години²¹. Освен това в полета 12—16 от формуляра образец следва да са посочени видът на представения от кандидата за виза документ за задгранично пътуване, номерът на документа, датата на издаване и датата на изтичане на срока му на валидност, както и наименованието на органа, който го е издал.

15 — Решение Zurita García и Choque Cabrera (C-261/08 и C-348/08, EU:C:2009:648, т. 54 и цитираната съдебна практика).

16 — Решение Zurita García и Choque Cabrera (EU:C:2009:648, т. 55 и цитираната съдебна практика).

17 — Член 9, параграф 1 от Визовия кодекс.

18 — Член 10, параграф 3, буква а) от Визовия кодекс и приложение I към него.

19 — Член 10, параграф 3, точка б) от Визовия кодекс.

20 — В случаите на многократни посещения, т.е. в случая, разглеждан в главното производство, вж. член 12, буква а) от Визовия кодекс.

21 — Съответно член 12, букви б) и в) от Визовия кодекс.

48. След като заявлението за издаване на виза е попълнено и подадено до компетентния орган, същият трябва да провери „дали кандидатът изпълнява условията за влизане, посочени в член 5, параграф 1, букви а), в), г) и д) от Кодекса на шенгенските граници“²², и по-специално дали „представеният документ за задгранично пътуване не е неистински, подправен или преправен“²³. Срокът на валидност на многократна виза като тази по главното производство е между шест месеца и пет години²⁴.

49. След това визовият стикер се попълва съгласно изискванията, посочени в член 27 от Визовия кодекс и в приложение VII към него. Той съдържа данни за разрешения планиран престой на титуляря на визата и номера на документа за задгранично пътуване, в който е поставен, освен ако визата е била положена върху единна бланка за поставяне на виза²⁵. След това визовият стикер се полага в съответствие с предписанията на член 29 от Визовия кодекс и на приложение VIII към него. По принцип той трябва да се положи „на първата страница от документа за задгранично пътуване, която не съдържа вписвания или печати“²⁶, освен ако визата е била положена върху единна бланка за поставяне на виза²⁷.

50. Издаването на визата и преминаването на външната граница на Съюза²⁸ не съвпадат по време, още повече че както бе посочено, срокът на валидност на многократната виза може да бъде между шест месеца и пет години. Визовият кодекс обаче се ограничава с изискването срокът на валидност на документа за задгранично пътуване, представен при подаването на заявлението за издаване на виза, да изтича най-малко три месеца след последната планирана дата на отпътуване от територията на Съюза²⁹. Във всеки случай ще повторя, че това уточнение се отнася само за условията, които трябва да бъдат изпълнени при подаването на заявление за издаване на виза, тъй като при всички положения това, което може да се случи с документа за задгранично пътуване в периода между подаването на заявлението за издаване на виза и действителното преминаване на външните граници на Съюза, е извън контрола на консулските органи.

51. В този смисъл, след като консулските органи проверят валидността на представения документ за задгранично пътуване и визата е издадена, граничният контрол се явява последващ етап³⁰.

52. Що се отнася до Кодекса на шенгенските граници, като начало следва да се отбележи, че той има за цел да установи „правила за граничния контрол на лица, които пресичат външните граници на държавите членки“³¹. От основно значение е тези правила да се прилагат по еднакъв начин и в това отношение споделям притесненията на жалбоподателя в главното производство, когато той отбелязва разминаването в националните практики.

22 — Член 21 от Визовия кодекс.

23 — Член 21, параграф 3, буква а) от Визовия кодекс.

24 — Член 24, параграф 2 от Визовия кодекс.

25 — Вж. точка 6 от приложение VII към Визовия кодекс.

26 — Точка 1 от приложение VIII към Визовия кодекс.

27 — Вж. член 29, параграфи 2, 3 и 5 от Визовия кодекс.

28 — С някои изключения, вж. глава VI от Визовия кодекс.

29 — Член 12, буква а) от Визовия кодекс.

30 — В член 30 от Визовия кодекс се уточнява, че притежаването на виза не поражда автоматично право на влизане.

31 — Член 1 от Кодекса на шенгенските граници.

53. Както вече бе припомнено, условията за влизане, посочени в член 5 от Кодекса на шенгенските граници, включват по-специално изискване за притежаване на един или няколко валидни документа за задгранично пътуване, които дават право за преминаване на границата, и изискване за притежаване на валидна виза, когато такава се изисква. Следва да се отбележи, че след изброените условия за влизане няма изискване за представяне на *валидния документ за задгранично пътуване* с положената в него *валидна виза*.

54. При преминаването на границата гражданинът на трета държава подлежи на обстойна проверка, която включва проверка на условията за влизане по член 5, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници и подробна проверка дали този гражданин притежава документ за задгранично пътуване, който е „валиден и [...] не е с изтекъл срок на валидност“, и дали документът е „*придружен*“ от съответната виза³². Печатите за влизане и излизане „върху пътните документи“ също се преглеждат, за да се провери чрез сравняване на датите дали гражданинът не е надхвърлил максималната продължителност на разрешения престой в Съюза.

55. При обстойната проверка по член 7, параграф 3 от Кодекса на шенгенските граници следва да се разграничат два етапа, а именно, на първо място, проверката дали гражданинът на трета държава изобщо притежава необходимите документи — тоест дали притежава валиден документ за задгранично пътуване и виза — и на второ място, същинската, т.е. по-съществената проверка — търсене на знаци за фалшификация или преправяне, сравняване на датите на влизане и излизане, проверка дали съответното лице разполага с достатъчно средства за завръщането си и т.н.³³

56. Така се потвърждава това, което се предполага при прочита на член 5, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници, а именно липсата на свързаност между изискването за представяне на валиден документ за задгранично пътуване и изискването за представяне на валидна виза.

57. След извършването на тези проверки влизането се разрешава. В този случай властите подпечатват представените от гражданите на трети държави при влизане и излизане³⁴ документи за задгранично пътуване, които „*носят* валидна виза и които позволяват на гражданите на трети страни да преминат границата“³⁵. Условието за валидност е посочено само по отношение на визата, а не и по отношение на документа за задгранично пътуване.

58. В противен случай, тоест когато гражданинът на трета държава не отговаря на условията по член 5, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници, влизането се отказва с мотивирано решение, което се съобщава с единен формуляр по образец³⁶. Сред основанията за отказ в този формуляр са посочени, от една страна, обстоятелството, че съответното лице не притежава валидни документи за задгранично пътуване³⁷, а от друга страна, обстоятелството, че не притежава валидна виза³⁸.

32 — Член 7, параграф 3, буква а), подточка i) от Кодекса на шенгенските граници. Курсивът е мой.

33 — Член 7, параграф 3, буква а), подточки ii)—vi) от Кодекса на шенгенските граници. По повод излизането на гражданина на трета държава от националната територия в текста на Кодекса на шенгенските граници отново е направено известно разграничение, като се предвижда, че обстойната проверка на излизане включва проверка дали този гражданин притежава валиден документ за преминаване на границата [член 7, параграф 3, буква б), подточка i) от Кодекса на шенгенските граници] и „мо[же] също така да включва[...] проверка дали лицето притежава валидна виза, ако [такава] се изисква“ [член 7, параграф 3, буква в), подточка i) от този кодекс].

34 — Член 10, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници.

35 — Член 10, параграф 1, буква а) от Кодекса на шенгенските граници. Курсивът е мой.

36 — Вж. член 13, параграф 2 от Кодекса на шенгенските граници.

37 — Вж. точка А от формуляра към част Б от приложение V към Кодекса на шенгенските граници.

38 — Вж. точка В от формуляра към част Б от приложение V към Кодекса на шенгенските граници.

59. От предходния анализ следва, че законодателят не е поставил изрично изискване валидната виза да се съдържа във валиден документ за задгранично пътуване. Тези две условия за влизане са не само отделно предвидени в член 5, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници, но тяхното разграничение следва и от структурата на други разпоредби³⁹.

60. В този смисъл както от граматическа, така и от систематическа гледна точка няма пречка за тълкуване на въпросния член 5 в смисъл, че за да се разреши на гражданин на трета държава, който трябва да притежава виза, да влезе на територията на Съюза, не се изисква той да притежава валидна виза във валиден документ за задгранично пътуване.

61. Все пак остава да се провери дали такова тълкуване не застрашава постигането на целите, преследвани с Визовия кодекс и с Кодекса на шенгенските граници.

3. Телеологично тълкуване

62. Кодексът на шенгенските граници установява система за наблюдение на границите, чиято цел е да се предотврати неразрешеното преминаване на тези граници, да се противодейства на трансграничната престъпност, да се предприемат мерки срещу лица, които незаконно преминават границите, и да се заловят тези лица⁴⁰. Освен това в съображение 6 от Кодекса на шенгенските граници се посочва, че граничният контрол „е от интерес не само за държавата членка, на чиято външна граница той се извършва, но така също за всички държави членки, които са премахнали вътрешния граничен контрол“, и че трябва да помогне в „борбата с незаконната имиграция и трафика на хора и да предотврати всяка заплаха за вътрешната сигурност на държавите членки, техния обществен ред, здравеопазване и международни отношения“⁴¹.

63. Според Съда Кодексът на шенгенските граници „попада в по-широката рамка на пространство на свобода, сигурност и правосъдие без вътрешни граници, в което е гарантирано свободното движение на хора в съчетание с подходящи мерки по отношение на контрола на външните граници, убежището, имиграцията, както и предотвратяването и борбата с престъпността. [...] Ето защо механизмът, въведен със Споразумението от Шенген, се основава на спазването на хармонизираните правила за контрол на външните граници, а в случая — на стриктното спазване на въведените с [Кодекса на шенгенските граници] условия за влизане на граждани на трети страни на територията на държавите, които са страни по това споразумение. Всъщност всяка държава членка, чиято територия е част от Шенгенското пространство, трябва да бъде сигурна, че осъществяваният контрол от всяка друга държава членка в това пространство е ефективен и строг“⁴². Отново според Съда „целта на граничните проверки е, от една страна, да се гарантира възможността на лицата да влизат на територията на държава членка или да излизат от нея, и от друга страна, да се попречи на лицата да избегнат тези проверки“⁴³.

64. От своя страна приемането на Визовия кодекс също се вписва в рамките на общата цел за постепенно установяване на пространство на свобода, сигурност и правосъдие, а самият Визов кодекс преследва двойната цел за създаването на многопластова система, целяща да улесни законното пътуване и да овладее нелегалната имиграция посредством допълнително

39 — Този извод освен това се потвърждава в точка 6.1 от изготвеното от Комисията Практическо ръководство за граничните служители (Шенгенски наръчник) [C(2006) 5186 окончателен от 6 ноември 2006 г.].

40 — Член 12, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници и решение Парламент/Съвет (C-355/10, EU:C:2012:516, точка 70).

41 — Решения Парламент/Съвет (EU:C:2012:516, точка 70) и ANAFE (C-606/10, EU:C:2012:348, точка 24).

42 — Решение ANAFE (EU:C:2012:348, точки 25 и 26).

43 — Решение Adil (C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, точка 61 и цитираната съдебна практика).

хармонизиране на националното законодателство и практиките за издаване на визите⁴⁴. В този смисъл чрез тълкуването на Визовия кодекс Съдът следи да не бъдат застрашени нито целта за улесняване на пътуването, нито целта да се избегне различното третиране на кандидатите за визи⁴⁵.

65. Финландското правителство твърди, че постигането на целите, свързани със сигурността, с безпроблемното преминаване на границите, с предотвратяването на заплахата за обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве, с противодействието на презграничната престъпност и с борбата с незаконната имиграция и трафика на хора, се улеснява, когато валидната виза е положена в също така валиден документ за задгранично пътуване.

66. Тази довод не трябва да се надценява и във всички случаи не е решаващ.

67. При направения по-горе анализ на установената с Кодекса на шенгенските граници и с Визовия кодекс система посочих редица фактори, които гарантират ефикасността на граничния контрол, но не позволяват да се поддържа тезата на финландското правителство. В случая по главното производство на органите, на които е възложен контролът на външните граници, е представен както документът за задгранично пътуване, въз основа на който е била издадена визата, така и „новият“ документ за задгранично пътуване. По този начин те са могли да се уверят в „съответствието“ между представения при подаването на заявлението за виза документ — действително проверен от компетентните консулски органи — и документа с валидната виза, представен в момента на преминаване на външната граница на Съюза. Освен това благодарение на представения валиден документ за задгранично пътуване са могли да потвърдят самоличността на съответния гражданин на трета държава и да проверят дали е изпълнено първото от условията за влизане. Накрая, едновременното представяне на двата последователно издадени във времето документа за задгранично пътуване е дало възможност да се извърши достатъчен контрол по отношение на печатите за влизане и излизане, въз основа на които органите проверяват дали не е надхвърлена максималната разрешена продължителност на престой.

68. Макар да се признава, че ефективният и ефикасният граничен контрол по външните граници на Съюза е от основно значение за съответните държави членки и да се приема, че представянето на два отделни документа за задгранично пътуване, единият валиден, а другият невалиден, усложнява — може би — в известна степен задачата на органите, на които е възложен граничният контрол⁴⁶, все пак не е доказано, че разглежданият в настоящото дело случай особено е застрашил или би могъл да застраши преследваната с Кодекса на шенгенските граници цел да се гарантира сигурност.

69. В това отношение бих искал да отбележа съществената разлика между настоящия случай и посочените от финландското правителство чести практически затруднения, свързани с обстоятелството, че при граничните проверки някои граждани на трета държава представят повече от два документа за задгранично пътуване — валидни и невалидни.

44 — Вж. съображение 3 от Визовия кодекс и решение Vo (EU:C:2012:202, точки 34 и 35).

45 — Решение Koushkaki (C-84/12, EU:C:2013:862, точки 52 и 54).

46 — Във всеки случай не повече отколкото в изключителната хипотеза по член 10, параграф 3, втора алинея от Кодекса на шенгенските граници, съгласно който по молба на гражданин на трета държава печат за влизане или излизане не се поставя, а влизането или излизането се записват на отделен лист с различни данни, който се връчва на този гражданин. В такъв случай, за да проверят дали е спазена максималната продължителност на разрешения престой, органите трябва да проверят и съдържанието на поне два отделни документа, т.е. отделният лист, от една страна, и документът за задгранично пътуване, в който евентуално е положена валидната виза, от друга страна. При определени условия и визовият стикер може да се положи върху отделен лист (вж. член 29, параграфи 2, 3, и 5 от Визовия кодекс).

4. Заключение бележки

70. Да се разреши влизането на гражданин на трета държава, който при контрол на външна граница на Съюза представя невалиден документ за задгранично пътуване, в който е положена визата, необходима за влизането му на територията на Съюза, и валиден документ за задгранично пътуване, е в съответствие с международните стандарти. Air Baltic Corporation и латвийското правителство сами отбелязват — без твърдението им да е оспорено — че когато срокът на валидност на документа за задгранично пътуване, в който е положена валидната виза, е изтекъл, в точка 3.53 от приложение 9 към Конвенцията за международно гражданско въздухоплаване, подписана в Чикаго на 7 декември 1944 г., се препоръчва визата да се счита за валидна до изтичането на срока ѝ на валидност, ако е придружена от валиден документ за задгранично пътуване.

71. Все пак латвийското правителство се съмнява, че това важи и в контекста на Кодекса на шенгенските граници, тъй като посочената конвенция препоръчва такава практика при обстоятелства, при които визата позволява на гражданина на трета държава да влезе само на територията на държавата, която я е издала. Следва обаче да се отбележи, че макар Съюзът да не е страна по тази конвенция, в известен смисъл той вече отчасти е възприел този международен стандарт, тъй като с Решение за изпълнение C(2011) 5501 окончателен на Комисията от 4 август 2011 г. е изменен Наръчникът за обработване на заявления за издаване на визи и промяна в издадени визи⁴⁷, като в точка 4.1.1 е добавен нов параграф, съгласно който „[п]о принцип пътникът трябва да притежава валидна виза, положена във валиден документ за задгранично пътуване. Когато обаче всички празни страници на документа за задгранично пътуване на титуляря на шенгенската виза са били използвани за полагане на визи или печати за влизане и излизане, той може да пътува с „пълния“, но невалиден документ за задгранично пътуване, в който е валидната виза, и с нов документ за задгранично пътуване“⁴⁸.

72. Така Комисията е приела, че с представянето на два отделни документа за задгранично пътуване, единият от които е невалиден, но в него е положена валидната виза, а другият е валиден, но в него няма виза, не би се застрашила ефикасността на контрола по външните граници на Съюза. От своя страна в съдебното заседание латвийското правителство уточнява, че е изпълнило тази препоръка при реформа на законодателството си.

73. Действително точка 4.1.1 от Наръчника за обработване на заявления за издаване на визи и промяна в издадени визи предвижда само случая, когато документът, в който е положена визата, е обявен за невалиден поради липсата на празни страници, и освен това има само препоръчителен характер. Важно е все пак да се гарантира постигането на всички цели на Визовия кодекс, включително тази да се избегнат търсенето на по-изгодни варианти за получаване на виза (т.нар. „visa shopping“) и различното третиране на кандидатите за визи⁴⁹.

74. В това отношение разминаването в националните практики, подчертано от запитващата юрисдикция, от жалбоподателя в главното производство и от латвийското правителство, буди сериозно безпокойство, тъй като последицата от това е, че външните граници на Съюза стават повече или по-малко пропускливи. Следователно е налице реална опасност, както изтъква Air Baltic Corporation, свободата на националните органи да разрешават или да отказват влизане на територията на Съюза, в случай че са представени два документа за задгранично пътуване, единият невалиден, с положена в него виза, а другият — валиден, но без виза, да се превърне в

47 — Решение C(2010) 1620 окончателен от 19 март 2010 г.

48 — Още в Шенгенския наръчник е посочено, че липсата на празни страници в паспорта сама по себе си не е достатъчно основание да се откаже влизане на дадено лице (вж. точка 4.5 от горепосочения наръчник).

49 — Вж. съображение 18 от Визовия кодекс. От становището на латвийското правителство е видно обаче, че при същите условия на въпросния индийски гражданин изглежда е било разрешавано да влиза на територията на Съюза, преминавайки границата на други държави членки, различни от Република Латвия.

критерий, по който гражданинът на трета държава ще избира държавата членка, през която да влезе на територията на Съюза. Поради това е необходимо практиките на граничната охрана да бъдат хармонизирани не само в случая, при който в документа за задгранично пътуване липсват празни страници.

75. Освен това причините, накарали органа на третата държава, който е издал документа за задгранично пътуване, да го обяви за невалиден, най-често убягват на органите на държавите членки, на които е възложен контролът на външните граници. В случая по главното производство тези причини са неизвестни. При положение обаче, че невалидността е „поправена“ с представянето на документ за задгранично пътуване, чийто срок на валидност обхваща максималната разрешена продължителност на престой в Съюза, и след като са извършени необходимите проверки по отношение на автентичността на представения нов документ, според мен няма основание да се ограничава възможността за влизане на гражданина на трета държава, който представя както невалиден, така и валиден документ за задгранично пътуване, единствено до хипотезата, при която невалидността е следствие от липсата на празни страници.

76. При всички положения, след като в последния случай Комисията и държавите членки, възприели препоръката ѝ, не са счели, че проверката на продължителността на престоя е затруднена поради представянето на отделни документи за задгранично пътуване, не виждам причина в настоящата ситуация да се приема обратното. Всъщност, както вече подчертах, осигурената хронологична последователност между представените от индийския гражданин два документа за задгранично пътуване е позволила на граничната служба да се увери, че броят разрешени дни престой на територията на Съюза не е надхвърлен. Накрая бих искал да уточня, че такава възможност не е пречка за прилагането на член 11 от Кодекса на шенгенските граници, съгласно който „[в] случай че пътните документи на гражданин на трета страна не носят печат за влизане, компетентният национален орган може да предположи, че притежателят не отговаря или вече не отговаря на условията за продължителност на престоя, приложими в рамките на съответната държава членка“, тоест да приложи презумпция, която е оборима.

77. Предвид всички изложени по-горе съображения считам, че член 5, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници трябва да се тълкува в смисъл, че не е задължително валидната виза, която гражданинът на трета държава е длъжен да представи при преминаването на външна граница на Съюза, да е във валиден документ за задгранично пътуване, и че условията за влизане по член 5, параграф 1, букви а) и б) от посочения кодекс могат да се преценяват поотделно, ако в момента на преминаване на външната граница този гражданин представи автентичен документ за задгранично пътуване, чийто срок на валидност обхваща максималната продължителност на престой, разрешена с шенгенската виза, самата тя положена в документ за задгранично пътуване, който е станал невалиден.

В – По третия преюдициален въпрос

78. В случай че Кодексът на шенгенските граници и Визовият кодекс не изискват от гражданина на трета държава, който трябва да притежава виза, да представи същата във валиден документ за задгранично пътуване, запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали държавите членки могат да предвиждат нови условия за влизане към вече съдържащите се в тези два кодекса.

79. Макар условията за влизане да са посочени в член 5 от Кодекса на шенгенските граници, този член непременно трябва да се тълкува във връзка с член 13 от същия кодекс, който се отнася до случаите, в които е отказано влизане.

80. В този смисъл „на гражданин на трета страна, който не отговаря на условията за влизане, постановени в член 5, параграф 1, се отказва влизане“. Решението, с което се отказва влизане, се съобщава на гражданина на трета държава с единен формуляр по образец⁵⁰. В този формуляр са посочени девет основания да се откаже влизане. Осем от тях отразяват условията за влизане по член 5, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници⁵¹.

81. Само едно-единствено основание за отказ не е пряко свързано с член 5 и това е основанието, което се отнася до надхвърлянето на максималната разрешена продължителност на престой.

82. При всички положения единният формуляр не предвижда възможността граничната служба да добавя други основания за отказ към съдържащия се в него списък.

83. С оглед на приетото от Съда в решение *Koushkaki* във връзка с член 32 от Визовия кодекс обстоятелството, че с член 13 от Кодекса на шенгенските граници, чрез препращане към член 5 от същия кодекс, се установява списък с основания да се откаже влизане, като същевременно се предвижда, че конкретното основание изрично се съобщава на съответното лице чрез формуляра в приложение V към Кодекса на шенгенските граници, „съставлява аргумент в подкрепа на тълкуването, че списъкът с основанията за отказ [...] е изчерпателен“⁵².

84. Нещо повече, преследваната с Визовия кодекс цел за улесняване на законното пътуване, припомнена от Съда в точка 52 от решение *Koushkaki*, посочено по-горе, би била застрашена, ако органите на държава членка имаха възможност да откажат влизането на гражданин на трета държава, когато той отговаря на всички условия за влизане съгласно член 5 от Кодекса на шенгенските граници и не надхвърля максималната разрешена продължителност на престой.

85. Освен това, за да се противодейства на търсенето на по-изгодни варианти за получаване на виза, е необходимо да се гарантира хармонизирано прилагане на условията за влизане, а следователно и хармонизирано прилагане на основанията да се откаже влизане⁵³.

86. Ще добавя още, че за разлика от делото *Koushkaki*, посочено по-горе, въвеждането от националния законодател на допълнително условие не може да се сравнява с извършването на комплексни оценки на индивидуалните случаи, което може да бъде отнесено към свободата на преценка, която, според Съда, законодателят на Съюза умишлено е оставил на държавите, що се отнася до преценката *in concreto* на някои основания за отказ да се издаде виза⁵⁴.

87. Както Комисията основателно отбелязва в съдебното заседание, свободата на преценка, призната в решение *Koushkaki*, посочено по-горе, не може да бъде упражнена по отношение на първите две — по-скоро технически — условия за влизане, посочени в член 5, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници. Следователно националният законодател не само не може да предвижда допълнително условие към изброените, но и не би могло да се твърди, че в настоящия случай посоченият законодател е упражнил свободата си на преценка, като е обвързал до такава степен първите две условия едно с друго, че първото условие би могло да бъде изпълнено само едновременно с второто.

50 — Част Б от приложение V към Кодекса на шенгенските граници.

51 — Основанията за отказ А и Б са свързани с член 5, параграф 1, буква а) от Кодекса на шенгенските граници. Основанията за отказ В и Г могат да се отнесат към член 5, параграф 1, буква б) от същия кодекс. Основанията за отказ Д и Ж са свързани с член 5, параграф 1, буква в) от посочения кодекс. Основанието за отказ З може да се отнесе към член 5, параграф 1, букви г) и д) от същия кодекс, докато основанието за отказ И също е свързано с член 5, параграф 1, буква д) от посочения кодекс.

52 — EU:C:2013:862, т. 38.

53 — Вж. по аналогия решение *Koushkaki* (EU:C:2013:862, т. 53).

54 — Вж. точка 56 и сл. от решение *Koushkaki* (EU:C:2013:862).

88. В този смисъл член 5, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници във връзка с член 13 от същия кодекс трябва да се тълкува в смисъл, че държавите членки не могат да налагат допълнителни условия на гражданите на трета държава, за да разрешат влизането им на територията на Съюза.

V – Заключение

89. С оглед на всички гореизложени съображения предлагам на Съда да отговори на поставените от Administratīvā argabaltiesa и препоредени от мен преюдициални въпроси по следния начин:

- „1) Решението, с което се установява невалидността на шенгенската виза, може да се приеме само при условията, описани в член 34 от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс), и при всички случаи е от компетентността единствено на органите на държавите членки. В този смисъл обстоятелството, че документът за задгранично пътуване, в който е положена шенгенската виза, вече не е валиден, само по себе си не се отразява на валидността на самата виза.
- 2) Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) трябва да се тълкува в смисъл, че гражданин на трета държава, който трябва да притежава виза и който представя на външна граница на Европейския съюз невалиден документ за задгранично пътуване, в който е положена валидната виза, и валиден документ за задгранично пътуване, в който няма виза, отговаря на условията за влизане, предвидени в член 5, параграф 1, буква а) и в член 5, параграф 1, буква б) от посочения кодекс, ако срокът на валидност на новия документ за задгранично пътуване действително обхваща максималната продължителност на престой, разрешена с шенгенската виза.
- 3) Член 5, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници във връзка с член 13 от същия кодекс трябва да се тълкува в смисъл, че държавите членки не могат да налагат допълнителни условия на гражданите на трета държава, за да разрешат влизането им на територията на Европейския съюз“.